

În prag de vis

Necorupb

În prag de vis, cu dorul călător,
te mai zăresc trecând câteodată
prin amintirile ce vin în zbor
pe-o aripă de toamnă-ntârziată.

Ajunge frigul pe un vânt tăios,
tu pleci cu trenul rătăcit în gară,
iar eu, bătând peroanele pe jos,
simt neuitarea-n gerul de afară.

Dar visul mă întoarce înapoi,
să gust străină-falsă detașare,
rămasă-n urmă strajă între noi,
o ultimă speranță-nșelătoare.

Aștept să te întorci pe înserat,
cu lungi regrete-n cale adunate,
să-mi fii în cuget ultimul păcat,
cea mai dorită încă dintre toate.